

Клеманжа који авињонског папу назива 'робом робова француских принчева'... [132, т. 1, стр. 120]. "Али су методи, којима су прибегавали француски краљеви (ПРС - "Перси"? - А.Ф.) сведочили да ће оног тренутка када папство више не буде од користи француској круни, његов боравак у Авињону бити сувишан и 'вавилонско ропство' ће се природно окончати" [132, т. 1, стр. 121]. У потпуном складу с библијским описом (2. књ. Дневника) Рим је почетком четрнаестог века, оставиши током "вавилонског ропства" без централизоване власти, запуштен и у пропадању. "Боравак папства у Авињону лоше се одражавао и на папске послове у Италији. Поједини моћни феудалци и мале буржоаске републике цепкали су Папску област на делове које су присвајали, што је лоше деловало на државу коју је 'напустио њен господар'... Рим је преплављен сиромасима који су често од глади умирали на улицама и који нису имали никаквог крова над главом (в. у Библији опис Јерусалима у време вавилонског ропства - А.Ф.); многа стара и уметничка здања, којима је Рим био тако богат, била су запуштена, па чак и уништена..." [132, т. 1, стр. 134-135]. "Општи грађански рат довео је Папску област до страшне беде и глади. Летописци Камши и Блондус говоре о опустелим варошима и селима Папске државе, о ишчезавању целокупног сеоског богатства у многим опустелим крајевима..." [132, т. 1, стр. 140].

3) У књизи Јездриној (која је у Библији иза 2. књиге дневника) описано је како се после 70 година "народ вратио" у Јерусалим. Иницијатива за повратак је приписана персијском цару Киру (Јездра, I, 1-2). Дакле, у тачном складу с историјом Средњег века, повратак папског престола повезан је с Француском - ПРС (и одмах се одражава у Библији). Повратак се дешава 4 године пре 1380. год., прве године владавине француског краља Карла VI (можда је "кир" - "карл" - "сир"?). Напоменимо да "кир" и "карл" значе најпросто "краљ".

Повратак у прву годину Кирове
владавине

Повратак за 3-4 године до прве године
владавине Карла VI

Персијски цар "кир" - КР (можда кајзер,
кесар) - ПРС

Француски краљ "карл". Вишеструко
поклапање Француске са ПРС

4) Главне личности "повратка у Јерусалим" су Зоровавел и Исус. Они се поклапају с главним вођом "повратка у Рим", папом Григоријем XI (1370-1378) [132, т. 1, стр. 137]. Пошто Библија понавља (в. сл. 17.2, врста Б) већ вишеслојно деформисану римску хронику (а и сама лежи у основи те хронике), то су догађаји "повратка" могли да буду преузети, не више с оригинала из почетка XIV в., него с неке "копије" која је временски померена уназад. Тада је немогуће не приметити да се, померањем уназад за 333 године, почетак владавине Григорија XI (1370) практично подудара с "почетком Хилдебранда" 1049. год (1370-333=1047). При томе је Хилдебранд тесно повезан с "Исусом" (паралелизам в. даље), па појава "Исуса" при опису "повратка" у књизи Јездриној не зачуђује.

5) Личност број 2 "повратка" у Рим у XIV в. је "бандит-кардинал Роберт из женева..." [132, т. 1, стр. 137]. Он се поклапа с "личношћу број 2" која је (по Библији) на челу повратника из Вавилона у Јерусалим, Сасавасаром, кнезом